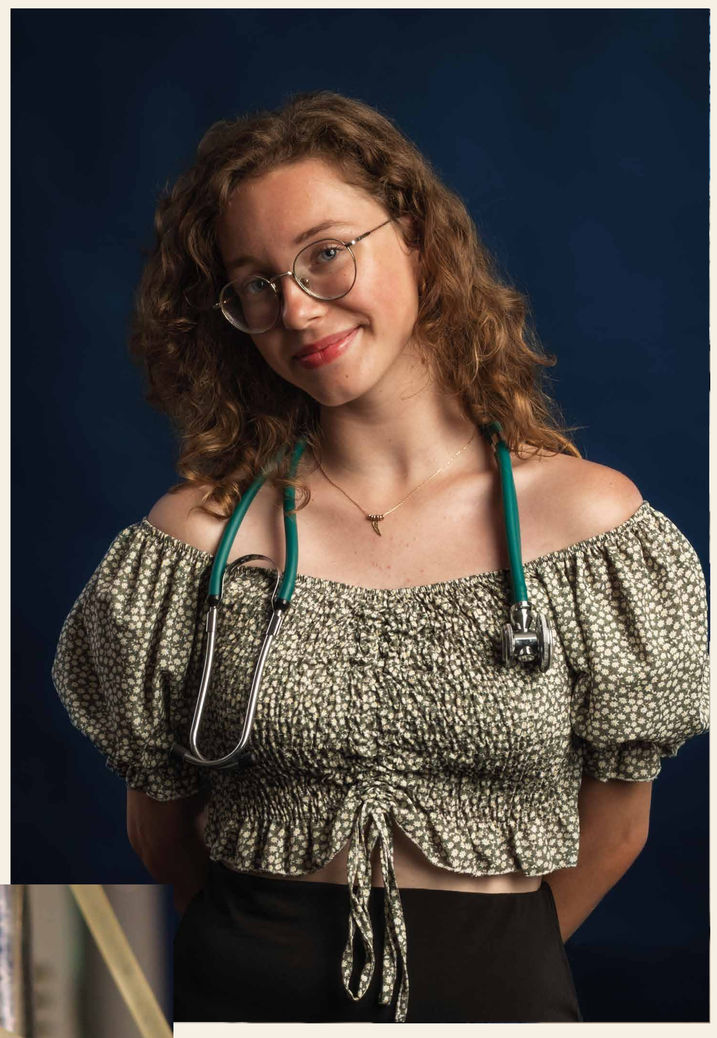
K medicíně jsem si našla cestu sama. …nebo si možná ona našla cestu ke mně.

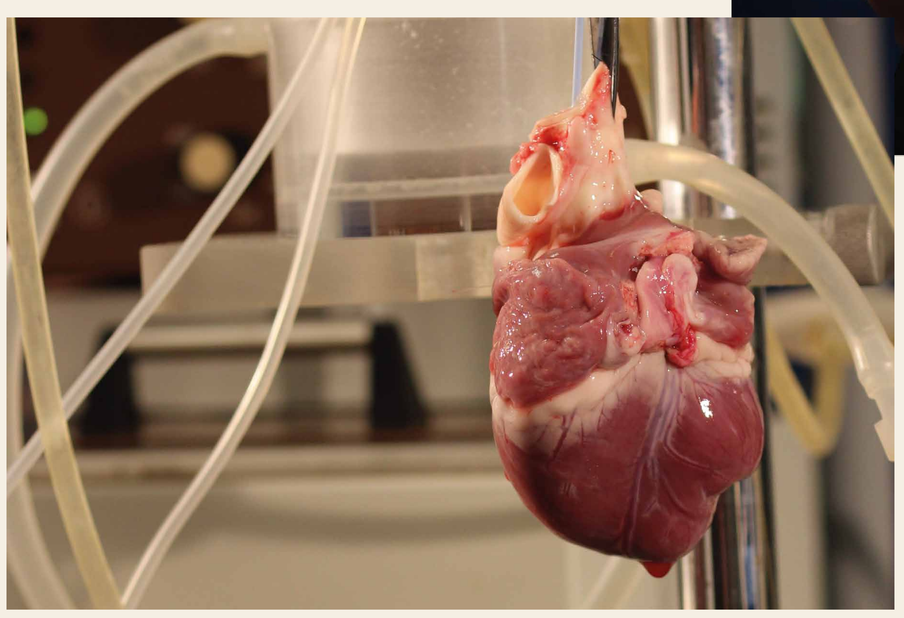

Eliška Fischerová

Studentka Gymnázia Luďka Pika, Plzeň

medicína

- Matematická olympiáda
- Biologická olympiáda
- Chemická olympiáda
- Juniorská akademie MUNI
- Juniorská akademie Farmaceutické fakulty UK v Hradci Králové
- Středoškolská odborná činnost
- Stáž na Lékařské fakultě UK v Plzni

Prasečí srdce, na němž probíhal výzkum činnosti vápenatých iontů. *Autorka: Eliška Fischerová*

Medicine

Kdyby se Elišky někdo před několika lety zeptal, zda bude jednou chtít studovat medicínu, nejspíš by se jen pousmála. Pochází z rodiny programátorů a fyziků a navíc měla strach z krve. Přesto dnes tráví volný čas v laboratořích, na přednáškách lékařských fakult nebo nad odbornými články o fungování lidského těla. Cesta k medicíně totiž někdy nezačíná jasným plánem, ale obyčejnou zvědavostí.

Od fyziky k lidskému srdci

Na začátku deváté třídy se přihlásila do kurzů určených budoucím uchazečům o lékařské fakulty. Původně ji zajímala hlavně fyzika, postupně však objevila biochemii, genetiku, anatomii a fyziologii člověka. Nadšení ji přivedlo k dalším kurzům, přednáškám i samostudiu, až se nakonec dostala k vlastnímu výzkumu na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Plzni.

Už více než rok a půl se podílí na projektu zaměřeném na hospodaření s vápníkem v srdečních buňkách. Právě poruchy vápníkového metabolismu hrají důležitou roli při srdečním selhání i dalších kardiovaskulárních onemocněních. Cílem výzkumu je lépe porozumět tomu, co se v srdci děje během závažných stavů, jako jsou ischemie nebo sepse, a přispět tak k vývoji nových léčebných postupů.

Věda není jen o objevech

Díky výzkumu měla možnost poznat vědu zblízka. Naučila se pracovat s buněčnými kulturami, histologickými preparáty i fluorescenčním mikroskopem. Brzy ale zjistila, že skutečný výzkum není jen o úspěších.

„*Věda není jen o objevech, ale také o slepých uličkách, nepovedených experimentech a hledání nových cest.*“

Právě tato zkušenost ji naučila trpělivosti, odpovědnosti a schopnosti nevzdat se i když věci nejdou podle plánu. Dnes považuje za jeden ze svých největších úspěchů nejen samotný výzkum, ale i možnost prezentovat jeho výsledky.

Pomáhat lidem

Medicínu nevnímá jen jako zajímavý obor. Vidí v ní poslání. Významnou roli v jejím rozhodnutí sehrála i osobní zkušenost, kdy její babička prodělala mozkovou mrtvici. Přestože vše dobře dopadlo, silně si zapamatovala pocit nejistoty a bezmoci.

„*Právě tehdy jsem si uvědomila, že bych jednou chtěla být tím člověkem, který dokáže pomoci druhým v podobně těžkých chvílích.*“

Možnost prodloužit život, zmírnit utrpení nebo vrátit pacientům naději je podle ní tím, co dává medicíně skutečný smysl.

Když člověk vystoupí z komfortní zóny

Důležitou roli na její cestě sehrálo také GoHigher. Připojila se už ve druhém pololetí kvarty a přestože patřila mezi nejmladší účastníky, získala příležitosti, ke kterým by se jinak dostávala jen obtížně. Poprvé navštívila lékařskou fakultu, vyzkoušela si práci s histologickými mikroskopy, účastnila se odborných přednášek a poznala prostředí skutečného výzkumu.

Právě jedna z exkurzí na Lékařskou fakultu UK v Plzni nakonec vedla ke spolupráci, díky níž se už v prvním ročníku střední školy zapojila do vlastního výzkumného projektu.

„*Každá exkurze mě jen utvrdila v tom, že medicína je obor, kterému se chci věnovat.*“

Dnes by ostatním doporučila jediné: začít co nejdříve, nebát se nových příležitostí a vystupovat z komfortní zóny. Právě tam se člověk často naučí nejvíce.

Nikdy nebudu vědět všechno

Jednou by chtěla studovat Lékařskou fakultu UK v Plzni, získat zkušenosti v zahraničí a pokračovat ve výzkumu kardiovaskulárních onemocnění. Přestože ji láká kardiologie i kardiochirurgie, zatím si nechává dveře otevřené. Na medicíně ji totiž fascinuje něco, co se nikdy nezmění.

„*Nikdy nebudu vědět všechno. A právě to na tom miluji.*“

Domov tvoří lidé

Ve volném čase ráda cestuje, maluje, fotografuje, čte a poslouchá hudbu. Nejlépe si odpočine mezi lidmi, na kterých jí záleží. Když se jí někdo zeptá na oblíbené místo, nemluví o konkrétní zemi ani městě. Pro Elišku totiž domov netvoří místo samotné, ale lidé, kteří ho naplňují.

Eliška never thought about becoming a physician. Nevertheless, her free time is now dedicated to laboratories, lectures or scientific papers about the functions of human body.

She took courses meant for the future applicants for faculties of medicine at the end of her elementary school studies. With time her interest in medical topics only increased leading to her own research at the Charles University Faculty of Medicine in Pilsen. Nowadays, she is involved in a project which deals with calcium signaling inside the heart cells.

Eliška could experience science up close thanks to this research, which was possible thanks to the excursion organised by GoHigher. She also learned that real science is not only about successes.

“Science is not only about new discoveries but also about dead ends, failed experiments and searching for new ways forward.”

Medicine is not a field of work for Eliška - it is her calling. A personal experience with a close relative dealing with a disease was what formed her choices in this regard.

PLZEŇSKÝ KRAJ

Go Higher